

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 63.259 van 21 november 1996

A. 70.513-VI-13.387

In zake : **BARTEL** Karl,
avenue de la Roselle 41/7
7800 Aat,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen**, afgekort
als "NMBS",

die woonplaats gekozen heeft bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van
Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel,

**RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Karl BARTEL op 27 augustus 1996 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing die op 27 juni 1996 genomen is door de heer VANDEVOORDE, eerste inspecteur-afdelingschef, waarbij hij bij wijze van tuchtstraf voor zes maanden in zijn functie wordt geschorst en bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde duur uit zijn functie ontheven wordt;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 oktober 1996, de datum waarop de zaak tot de terechtzitting van 8 november 1996 is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. Verzoeker is onderstationschef tweede klasse.

2. Op 27 januari 1995 wordt hij door het directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) bij wijze van tuchtstraf zes maanden in zijn functie geschorst en bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd uit zijn functie ontheven, op grond van de volgende feiten :

- "A.1. Ongewettigde afwezigheid op 31-12-92 en 22-3-93;
2. Beroepsvergrijp (bedienen van de AVG zonder toestemming van de hoofdwachter) E2480 van 25-12-92);
3. Te laat op het werk op 6-8-93 en op 7-9-93;
4. Herhaaldelijk te laat verwittigd in geval van ziekte (op 28-7, 29-7, 30-7);
B. Niet slagen voor de tweede overhoring over zijn kennis over de Beweging (ARE 100.11 art. 57)".

3. Op 30 mei 1995 heeft de Raad van State de tenuitvoerlegging van die beslissing geschorst en op 17 januari 1996 heeft hij ze vernietigd omdat zij gebrekkig gemotiveerd was.

4. Op 18 maart 1996 stelt de onmiddellijk hiërarchische meerdere van verzoeker voor om hem bij wijze van straf zes maanden in zijn functie te schorsen en hem bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde duur uit zijn functie te ontheffen, om de volgende redenen :

- " - Verkeerde bediening van de AVG op 25-12-92;
- Ongewettigde afwezigheid op 31-12-1992 en 22-3-1993;
- Te laat verwittigd dat hij afwezig zou zijn wegens ziekte op 28, 29 en 30-07-1993;
- Te laat op het werk op 06-08-1993 en op 07-09-1993, wat een reden is om hem zes maanden in zijn functie te schorsen;
- Niet slagen voor de tweede overhoring over de kennis over de Beweging, wat een reden is om hem bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd uit zijn functie te ontheffen".

5. Op 19 maart 1996 wordt dit voorstel van straf aan verzoeker bezorgd.

6. Op 1 april 1996 vraagt verzoeker te worden gehoord door de raad van beroep.

7. Op 27 juni 1996 beslist de heer VANDEVOORDE, eerste inspecteur-afdelingschef, om verzoeker bij wijze van straf voor zes maanden in zijn functie te schorsen en bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde duur uit zijn functie te ontheffen. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

" Aangezien het strafbulletin, dat op 18 maart 1996 is opgesteld, op 19 maart 1996 aan het personeelslid bezorgd is en laatstgenoemde dit op 1 april 1996 heeft teruggegeven, m.a.w. na het verstrijken van de termijn van tien werkdagen, die in paragraaf 105 van het ARPS is vastgesteld;

Aangezien betrokkene bijgevolg vervallen is verklaard van het recht om beroep in te stellen en zijn zaak behandeld moet worden zoals die van een personeelslid dat niet verschijnt;

Aangezien vaststaat dat hij op 25 december 1992 de AVG verkeerd heeft bediend, dat hij op 31 december 1992 en 22 maart 1993 ongewettigd afwezig was, dat hij op 28, 29 en 30 juli 1993 te laat verwittigd heeft dat hij wegens ziekte afwezig zou zijn en dat hij op 06 augustus en 07 september 1993 te laat op het werk is aangekomen, en de ernst van de feiten, alsook het tuchtverleden van betrokkene, wettigen dat hij voor zes maanden in zijn functie wordt geschorst;

Aangezien vaststaat dat hij niet geslaagd is voor de tweede overhoring over zijn kennis over de beweging en dit een reden is om betrokkene bij ordemaatregel voor onbepaalde duur uit zijn functie te ontheffen;

Gelet op de bepalingen van de paragrafen 1 tot 5, 7, 8, 15, 16, 41, 43, 46, 52, 83, 89, 101 tot 105, 108 tot 110 en 116 van het ARPS 550;

Om die redenen besluit ik de heer Karl BARTEL voor zes maanden in zijn functie te schorsen en hem bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd uit zijn functie te ontheffen";

Deze beslissing, die de bestreden handeling is, is op 28 juni 1996 ter kennis van verzoeker

gebracht, nadat hij op 27 juni 1996 geweigerd had ze te ondertekenen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een middel, het derde van het verzoekschrift, ontleent aan de schending van de beginselen van een redelijke termijn en van de rechten van verdediging; dat hij aanvoert dat hij bestraft is voor feiten die zich meer dan drie jaar voordien hebben afgespeeld, terwijl de vertraging opgelopen bij de behandeling van het dossier geenszins gewettigd is, niet door hem veroorzaakt is en alleen te wijten is aan de nalatigheid van de verwerende partij;

Overwegende dat de vraag of de duur van een tuchtprocedure redelijk is, beoordeeld moet worden in het licht van de gegeven omstandigheden, de aard van de zaak, het gedrag van het vervolgde personeelslid en dat van de administratieve overheid;

Overwegende dat een tuchtprocedure die steunt op een voorstel van zes maanden schorsing in de functie, ernstige gevolgen heeft voor de tewerkstelling van het betrokken personeelslid en derhalve in beginsel beschouwd moet worden als een zaak die een spoedbehandeling vergt; dat om te bepalen welke termijn in aanmerking genomen moet worden, rekening gehouden moet worden met de eerste tuchtprocedure die, ook al is

zij vernietigd, een objectief gegeven vormt, dat niet buiten beschouwing mag worden gelaten; dat anderzijds niet betwist wordt dat de zaak geenszins ingewikkeld was;

Overwegende dat verzoeker tijdens de eerste tuchtprocedure op 13 januari 1993 een voorstel van straf heeft gekregen wegens ongewettigde afwezigheden op 16 november en 13 en 31 december 1992; dat dat voorstel teniet gedaan en vervangen is door een voorstel van 26 januari 1993, dat deze keer gegrond was op een onwettige afwezigheid op 31 december 1992 en een beroepsfout op 28 december 1992; dat verzoeker dat voorstel aangevochten heeft en gevraagd heeft om voor de raad van beroep te mogen verschijnen; dat hij op 30 augustus 1993 ervan in kennis is gesteld dat hij niet was geslaagd voor de overhoring over zijn kennis over de "beweging"; dat hij op 9 september 1993 een nieuw voorstel van straf heeft gekregen, dat het vorige teniet deed en verving en gegrond was op de ongewettigde afwezigheden van 31 december 1992, 31 augustus en 3 september 1993, de beroepsfout van 28 december 1992, het telaar komen, het te laat verwittigen dat hij afwezig zou zijn wegens ziekte en het niet slagen voor de overhoring over zijn kennis over de "beweging"; dat verzoeker dat voorstel aangevochten heeft en gevraagd heeft om te mogen verschijnen voor de raad van beroep; dat hij op 15 oktober 1993 een nieuw voorstel van straf gekregen heeft, dat deze keer gegrond was op ongewettigde afwezigheden die vastgesteld zouden zijn in maart 1993, dat wil zeggen zes maanden vóór het vorige voorstel; dat hij op 25 oktober 1993 ook dat laatste voorstel heeft aangevochten; dat verzoeker pas op 15 juni 1994 voor de raad van beroep is verschenen, m.a.w. meer dan zeven maanden later; dat aangezien het tuchtdossier niet volledig was, bijkomend onderzoek

verricht is moeten worden; dat de raad van beroep daarna pas op 24 januari 1995 is bijeengekomen;

Overwegende dat het arrest van de Raad van State van 17 januari 1996 op 12 februari 1996 ter kennis van de verwerende partij is gebracht; dat pas meer dan een maand later aan verzoeker een nieuw voorstel van straf is meegedeeld; dat deze op 1 april 1996 gevraagd heeft te worden gehoord door de raad van beroep; dat de heer VANDEVOORDE, eerste inspecteur-afdelingschef, eerst bijna drie maanden later geweigerd heeft aan dat verzoek gevolg te geven en de bestreden beslissing genomen heeft;

Overwegende dat de tuchtprocedure op die wijze talrijke vertragingen heeft opgelopen, die te wijten zijn aan de verwerende partij, zodat de duur ervan, in de gegeven omstandigheden, niet als redelijk kan worden beschouwd; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem kan berokkenen, in hoofdzaak uiteenzet dat hij sinds 1 oktober 1996, de datum waarop die beslissing van kracht is geworden, geen inkomen meer heeft, terwijl hij kosten heeft ten bedrage van 41.000 frank per maand, zodat hij zich in een menonwaardige toestand bevindt; dat hij voorts zegt dat hij, doordat hij voor onbepaalde tijd uit zijn functie ontheven is, bepaalde premies niet krijgt, geen overplaatsingsaanvraag kan indienen en niet kan deelnemen aan bevorderingsexamens;

Overwegende dat niet betwist wordt dat verzoeker sinds 1 oktober 1996 geen wedde meer krijgt; dat uit zijn uiteenzetting en uit de stukken die bij

zijn vordering zijn gevoegd blijkt dat de financiële gevolgen van de bestreden handeling dermate erg kunnen zijn dat een arrest waarbij de schorsing wordt uitgesproken het nadeel dat hij ondervindt nu reeds naar behoren kan beperken;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden handeling te kunnen bevelen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het volgende bepaalt :

" (...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring".

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat zij behoren te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 juni 1996, waarbij de heer VANDEVORDE, eerste inspecteur-afdelingschef, Karl BARTEL bij wijze van tuchtstraf voor zes maanden in zijn functie schorst en bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd uit zijn functie ontheft.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memorie van antwoord en van de memorie van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de IIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op eenentwintig november 1900 zesennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.